

OPONENTSKÝ POSUDEK

Diplomová práce: **Tereza Kejhová – Společná grafika**, 5.ročník Učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů pro ZŠ a SŠ, pedagogika – výtvarná výchova

Diplomová práce Terezy Kejhové je standardně odvedenou prací. Není výrazně objevná, ale ani neklesá pod pomyslnou laťku katedrálních diplomových standardů. Zkoumaný problém je zajímavý, žel způsob podání je poněkud nudný.

Text teoretické části nijak výrazně neplyne, vleče se a tak se na cca prvních 40 stranách dozvídáme zhruba to, že společná grafika je chvályhodnou, moderní, inovativní formou výuky výtvarné výchovy, respektive grafiky s řadou pozitivních sociologických, psychologických atd. aspektů. I přes bezpečnou oporu v citacích však lze tyto aspekty předvídat a logicky dovodit, a tedy ušetřit prostor pro zajímavější souvislosti. Možná kdyby autorka záměrně konfrontovala tutéž (či obdobnou) práci realizovanou jednotlivcem, a naopak ve skupině, či kdyby se zabývala obecně významem kooperace v historii různých činností, anebo společnou tvorbou nejen grafickou, ale v jiných výtvarných disciplínách, mohla být teoretická část práce přínosnější. Shora uvedené však nevnímejme tak, že předložený text teoretické části je chybný, jen prostě není objevný. Je konstatováním jistého status quo.

Součástí práce je také dotazník a analýza dotazníkového šetření (str. 70). Pokud jde o použití metodologii, odvolává se autorka na kvalitativní metodu výzkumu. Ta sice obecně připouští menší zkoumaný vzorek respondentů, leč při počtu čtyř dotázaných je otázkou, co je jeho smyslem a jaká je jeho vypovídací hodnota. Formálně mám následující výhradu: čtenář v textu není seznámen s podobou dotazníku – s jednotlivými otázkami. Ty nalezne až v příloze na str. 116. V analýze na str. 70 se však bez jejich představení sumarizují odpovědi ...

Praktická část je tvořena autorskými grafikami. Je příjemné, že se jedná o cykly, variace, a nikoliv o solitérní práce. Tím se tato část logicky (v rámci možností) zapojuje do celku. Také použité techniky (monotyp, linoryt, tisk z koláže) ladí s technikami užívanými ve „společné grafice“. Snad až na cyklus „Brouci“ jsou ale práce dosti nevýrazné, školní. Pro mě nesrozumitelná a matoucí je v tištěné verzi kapitola Praktická část (kap. 4 – str. 75). Proti očekávání se jedná de facto o popis ZUŠ a možností vytváření společné grafiky na tomto typu školy (tedy spíše součást didaktické části), nikoliv prezentaci vlastních prací v naznačených souvislostech. Ty najde čtenář až v (elektronické!) příloze.

Didaktická část, jak bylo lze předvídat z povahy tématu, je patrně nejsilnější stránkou předložené práce. Etudy jsou dobře vystavěné v rovině motivace (encyklopedie, mikroskop, rozhovor, poslech...), techniky i vlastního průběhu práce, respektive výsledků. Je zjevné, že autorka má s prací s dětmi osobní zkušenost. Myšlenková mapa (str. 83) i námětové mapy (str. 84, 85) mají logiku, jsou pestré, zároveň však vnitřně koherentní a především nabízejí přesah i do jiných výtvarných disciplín – kresba, malba, objekt.

Z formálního hlediska lze v práci upozornit na několik drobností. Považuji za nadbytečné učinit obsahem poznámky např. rozměry formátu A1 (str. 53), zejména pokud u ostatních normovaných rozměrů papíru v textu (A2, A3) se tak nečiní (str. 78). Také objasnění pojmu ZUŠ se mi jeví jako trivialita nehodná poznámkového aparátu. Nejrůšivěji v tomto směru vnímám absurdní používání velkých písmen u některých pojmu. Pokud by ho bylo možné akceptovat u pojmu typu Výtvarná výchova, obtížně se přijímá např. u pojmu Výtvarná řeč, Výtvarný jazyk, Společné tisknutí... (str. 12, 28, 32, 43, 71...) Varianta Soukromá Základní umělecká škola (str. 75) je pak zcela nepřijatelná. Velké počáteční písmeno ve slově může mít trojí různou funkci: vyjadřuje, že toto slovo je vlastním jménem, nebo že označený jev hodnotí pisatel jako významný, hodný úcty, nebo konečně, že tímto slovem začíná větný celek. V našem případě by však přicházela v úvahu pouze bezprecedentní významnost oněch pojmu... Přes všechny výhrady češtinářské mě ale pisatelka přesvědčila, že vnímá společnou grafiku opravdu jako Společnou grafiku. Že je pro ni významná, zajímá ji a že ji dovede učít. A to je třeba ocenit!

Diplomovou práci Terezy Kejhové doporučuji k obhájení a hodnotím známkou **velmi dobře**

otázka 1: Formulujte hypotézu, kterou jste dotazníkovým šetřením ověřovala

otázka 2: Vztáhněte vlastní i didaktický cyklus Brouci k tvorbě malíře Romana Franty